

48ste divisie los uit het verband van het Veertiende Leger (daarmee accepteerde hij dat de strijd op Luzon langer zou duren dan oorspronkelijk in de bedoeling lag) en voegde haar toe aan het Zestiende. Daarbij merken wij nog op dat dat Zestiende Leger in de gelegenheid was, een beroep te doen op Japanse parachutisten-eenheden die rechtstreeks onder het opperbevel van de *Nanjo*-legergroep ressorteerden, en dat bovendien tegen Indië zou worden opgetreden door sterke detachementen Japanse marine-landingstroepen.

De operaties van de *Nanjo*-legergroep werden gedekt door een Japans smaldeel dat, gelijk reeds vermeld, bestond uit een licht vliegkampschip, twee slagkruisers, twee-en-twintig kruisers, zeven-en-vijftig torpedo-bootjagers en acht onderzeeboten; het was numeriek verre de meerdere van de zeestrijdkrachten waarover de Amerikanen, de Britten, de Nederlanders en de Australiërs in de *Nanjo* beschikten en bovendien waren de Japanse eenheden kwalitatief beter dan de meeste eenheden van hun tegenstanders. Numeriek sterker en kwalitatief beter was ook de Japanse luchtmacht die de operaties van het Japanse leger en van de Japanse vloot ondersteunde met ca. 700 leger- en ca. 640 marinevliegtuigen.

In Nederlands-Indië was het voor de Japanners van primair belang, de hand te leggen op de aardolie-installaties van Tarakan, Balikpapan en Palembang. Palembang zou pas aangevallen worden als op het schiereiland Malakka en op het eiland Singapore voldoende vorderingen waren gemaakt, Tarakan en Balikpapan kwamen eerder aan de beurt.

Er waren, wat Nederlands-Indië betrof, voor de Japanse invasievloten, d.w.z. voor de steeds door vliegtuigen en marine-eenheden gedekte transportschepen, drie verzamelpunten (zie kaart XII op de pag.'s 738-739): de Baai van Camranh op de kust van Indo-China, de rede van Davao op Mindanao, het zuidelijkste grote eiland van de Philippijnen, en de rede van Jolo, het belangrijkste eiland in de tot de Philippijnen behorende Soeloe-archipel. In Davao nestelde de Sakagoetsji-brigade zich op 20 december, op Jolo op de 25ste; zij was ingescheept op de Japanse basis Palau, ten oosten van de Philippijnen (zie kaart XI op de pag.'s 706-707).

Nadat nog in december de twee belangrijkste punten op Brits-Borneo: Miri en Kuching (bij beide plaatsen lagen aardolie-installaties) waren veroverd door uit de Baai van Camranh aangevoerde troepen, werden Menado en Tarakan op 11 januari '42 aangevallen van Davao uit; daarbij werden bij de aanval op Menado, die aan mariniers was toevertrouwd, ook parachutisten ingezet. Mariniers maakten zich vervolgens eind januari op Zuidoost-Celebes meester van het vliegveld Kendari en begin februari op Zuidwest-Celebes van Makassar - de verovering van Kendari